Deväť cudzích hriechov

Cirkev **1. nov**

„Beda človeku, skrze ktorého pohoršenie prichádza!“
(Mt 18,7)

Giovanni Fattori, Svätý Ján Krstiteľ karhajúci Herodesa (1854)

zdroj: wikimedia commons / Galleria dell’Accademia, Florencia

Pripravoval som mládež na veľkonočnú sv. spoveď. Predniesol som im, že ako nedôkladne sa pripravuje niektorý kresťan k sv. spovedi. Z iného sa nespovedá, len že klial, i to len tak všedne. Iný hriech vraj nemá, nemal, ani mať nebude. Kiežby bolo tak, ako hovorí. To je jeho stará chyba, že veru on popácha všeličo, ale viac nevie povedať, len že klial.

Neklamme seba samých, drahí kresťania!

Boh i beztak vie, čo väzí v nás, ale i každému príde na um, aké hriechy má, keď len trochu porozmýšľa o nich. Veď človek nielen tak zhreší, keď sám pácha hriech, ale aj keď je príčinou hriechu iného človeka: keď k hriechu radí, keď iným káže hrešiť, keď iným k hriechu privolí, keď iného k hriechu dráždi, keď iného hriechy chváli, keď pri hriechu mlčí, keď iného hriechy netresce, keď pri hriechu pomáha, keď iného hriechy zastáva. Týmito spôsobmi dáva človek blížnemu pohoršenie, začo ho trest Boží neminie, ako to Kristus Pán praví: „Beda človeku, skrze ktorého pohoršenie prichádza!“ (Mt 18,7)

Týmito spôsobmi pácha človek deväť cudzích hriechov. Teraz vám ich rad-radom prednesiem a niekoľko slovami vysvetlím. Počúvajte!

1. K hriechu radiť. Tento hriech spáchajú rodičia, keď svojim dietkam, bratia, sluhovia, keď jeden druhému k podlosti spôsob, cestu ukážu, keď manželia jeden druhému návod dajú, ako možno zamedziť plodeniu dietok; keď čarodejníci odháňajú plod života. Takúto zlú radu dala Herodias svojej dcére, aby žiadala hlavu sv. Jána (porov. Mt 14,8). Tento hriech spáchajú advokáti, keď na nespravodlivý súd narádzajú; obecní výborníci, keď na škodu obce nejaký návrh odhlasujú alebo tí, ktorí taký úrad podujmú, ku ktorému nie sú schopní a môžu predvídať, že ich nevedomosť mnohým bude na škodu.

2. Iným kázať hrešiť. Krajinskí vyslanci mnoho ráz také zákony vynesú, ktoré sa protivia zákonom Božím, a tak nútia občanov, aby urazili Boha. Ja však to hovorím, že ani zákon neposlúchnem, ak ten zákon hriešnu vec prikazuje, lebo zákon Kristov je väčší ako zákon svetský. Žiaľ, i nejeden rodič upadá do toho hriechu, keď rozkazuje deťom, aby luhali, kradli, klamali. Takýto nesvedomitý rodič zaslúži si, aby ho na starosť zle vychované deti trápili. Tohoto hriechu dopúšťajú sa hospodári, ktorí rozkážu čeľadi, aby v zakázanom pásli, cudziu lúku skosili, hraničné kamene (medzníky) vyorali. Niektorý remeselník núti svojich tovarišov, aby v nedeľu pracovali a tak odtiahne ich od kostola. Preto prichodí na nás hnev a trest Boží, preto je teraz tak mnoho biedy a chudoby.

3. Iných hriechom privoliť. Členovia jeruzalemskej rady súhlasili s Kaifášom, lebo hneď privolili, keď Kaifáš navrhoval, aby Ježiša ukrižovali. Saul súhlasil s vrahmi – sv. Štefana, keď tým strážil šaty, ktorí diakona Štefana kameňovali. Tohoto hriechu sme i vtedy vinní, keď hriech v srdci síce zazlievame, ale zbabelosťou alebo lichotením naklonení zavrieme oči. Keď teda otec prepáči synovi výtržníctvo, hospodár netresce priestupky čeľade, keď predstavený nestíha previnenia poddaných: vtedy oni privolia hriechom.

4. Iných k hriechu dráždiť alebo posmeľovať. Spomedzi cudzích hriechov tento sa dá spáchať najľahšie. Koľko zlomyseľných testín sa nájde, ktorá mladých manželov naštve jedno proti druhému. Nuž a jazyčná žena koľko ráz k zlorečeniu popudí svojho muža? Ešte horší druh takýchto podvodných hriešnikov sú tí klebetní ľudia, ktorí z domu do domu roznášajú pletky, pohnevajú syna proti otcovi, brata oproti bratovi. Takého obecného klebetníka vyobcovať treba z domu, len potom príde pokoj do vášho príbytku. Sem patria buriči, ktorí poburujú ľud proti kňazovi, proti predstaveným. Keď potom zmätok, nepokoj, trma-vrma povstane, stratia sa a oklamaný ľud potom trp. Tento hriech páchajú smilní pôžitkári, ktorí sľubovaním rozličných darov, peňazí zvábia ženské k hriechu. – Beda pohoršiteľovi, – hovorí Kristus Pán, lepšie by mu bolo, keby mu bol mlynský kameň zavesený a pohrúžený do hlbiny morskej.

5. Iných hriechy chváliť. Vystatovační mládenci zvykli vychvaľovať svoje hriešne kúsky. Keď niekoho dobre zbijú, alebo keď jeden druhého opoja až po čiernu zem, alebo keď hriešnym spôsobom k peniazom prídu, chvastajú sa, čo povystrájali, a ostatní sa tomu rehocú, s radosťou ich počúvajú a chvália ich, že sa im tie výčiny tak znamenite podarili. Pochábeli, oni nezbadajú, že keď hriech chvália, že je to toľko, akoby ho boli oni sami spáchali.

6. Pri hriechu mlčať. Našou svätou povinnosťou je hriešnika napomenúť. Ak by sme sa však dozvedeli o nejakom zločine, máme to vrchnosti oznámiť. Keď druhý pácha hriech, vtedy takto hovoriť: „Čo mňa do toho, čo mňa po tom“ protivilo by sa láske k Bohu; tak hovoril Kain. Nuž či teba nič do toho, keď hriešnici po zákone Božom nohami šliapu? Tak hovoriť protiví sa láske k blížnemu. Čo teba nič do toho, či teba nič netrápi, keď tvojho spolublížneho okrádajú, klamú, potupujú, osočujú? To si ty i od toho divého zvera ukrutnejšie stvorenie, lebo i zvery bránia svojho súkmeňovca. Si otcom, matkou, to už vonkoncom nesmieš prepáčiť hriechy tvojich dietok; si predstaveným, z pohodlnosti alebo zo zbabelosti nesmieš prepáčiť nočné túlanie a hulákanie. Ešte i ten kňaz by si zaslúžil trest a Peklo, ktorý by ani slovíčkom nepokarhal panujúci zlozvyk. Prorok Izaiáš nemými psami menuje tých kňazov, ktorí nekarhajú hriechy svojho ľudu.

7. Hriechy netrestať. To toľko znamená, že každý otec, každý učiteľ, každý predstavený potrestať má každý najavo vyjdený priestupok svojich podriadených, ak to neučinia, raz ten istý trest nameria im Boh, čo oni mali namerať výtržníkom.

8. Iných hriechu skrz pomoc účastným sa stať. Sem počítame prechovávačov, ktorí prijmú, ukryjú ukradnuté veci. Sem počítame tých prostredníkov, ktorí pomáhajú smilníkom hriešne schôdzky, i tých spoluvinníkov, ktorí podporujú krádeže, podpaľovania, vraždy. Spoluvinník je tak trestuhodný, ako ten hriešnik, ktorý hriech spácha. Príklad na to je židovský ľud, hrozný trest podstúpil, že mal účasť v ukrižovaní Ježiša Krista: krajinu im spustošili, ich po celom svete rozptýlili.

9. Iných hriechy zastávať. Poľutovania hoden príklad vidíme na to v niektorej rodine: otec tresce, matka bráni svoje dieťa. Niektorý rodič hnevá sa, keď učiteľ tresce jeho dieťa; práve má sa mu poďakovať, že z jeho dieťaťa chce vychovať poriadneho človeka. Sem patria krivoprísažníci, ktorí iných hriechy pred súdom krivou prísahou zastávajú. Taktiež falošní proroci, ktorí slovom alebo opismi nepravú vieru a zhubné mravy rozširujú. Každé odstúpenie od pravej viery, každý priestupok, ktorý následkom ich učenia iní spáchajú, im bude pripísaný za hriech. Na nich vzťahuje sa hrozba Pánova: „Beda vám, ktorí zlé dobrým menujete a dobré zlým“ (porov. Iz 5, 20). Kto iných hriech zastáva, viac je vinný ako kto ho spácha, lebo hrešiť je vec ľudská, ale hriech zastávať je vec diabolská.

Drahí kresťania! Žalmista vo Sv. Písme takto sa modlí k Bohu: „Previnenia kto pozná? Od tajných mojich očisť ma a cudzie odpusť služobníkovi tvojmu.“ (porov. Ž 19,13–14)

Máme dosť hriechov, ktoré sme sami spáchali, budeme mať dosť z čoho účty vydávať Pánovi, snažme sa teda, aby sme za cudzie hriechy nemuseli vzdychať; nedávajme iným radu k hriechu, nekážme iným hrešiť, neprivoľme iným k hriechu, ani nedráždime iných k hriechu, tým menej chváľme hriechy iných, nemlčme pri hriechu, neprepáčme hriechy iných, nenapomáhajme hriechu, ani ho nezastávajme chráňme sa týchto deviatich cudzích hriechov, aby sme tým ľahšie uvoľnení boli od ťarchy svojich vlastných hriechov. Amen.

***

Text kázne vyšiel pôvodne v knihe Katechizmus v kázňach, II. zväzok – O prikázaniach, ktorú napísal Jozef Baráczius, dekan-farár v Szendrö, dnešné Maďarsko, do slovenčiny preložil slovenský kňaz Viktor Milan, farár v obci Krivá na Orave a knižne vydal v Ružomberku 1921; pre uverejnenie na stránke Christianitas.sk bola kázeň ešte mierne upravená redakciou.

URL adresa článku: http://christianitas.sk/devat-cudzich-hriechov/